

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/116/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814207082
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814207082.2

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o. so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 679, adresa pre doručovanie: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany proti žalovanému: D. Q., T.. XX.XX.XXXX, H. G. XXX, R. T. U., o zaplatenie 1.161,23 eur s príslušenstvom t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 807,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne z dlžnej sumy 807,47 eur od 12.06.2012 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 26,41 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 255,80 eur na účet právneho zástupcu žalobcu advokátska kancelária Goliášová Gabriela, s. r. o. a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 1161,23 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 201,46 eur a vo výške 8,54% ročne zo sumy 1161,23 eur od 30.07.2014 do zaplatenia. Podanie návrhu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným dňa 24.02.2011 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky Home Credit Slovakia, a. s.. Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal uhradiť úver v 48 pravidelných mesačných splátkach po 43,13 eur splatných v zmysle ÚZ. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom Výpise čerpania, splátok a úhrad, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. Žalovaný bol žalobcom vyzvaný listom zo dňa 28.05.2012 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatnených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. V návrhu na vydanie platobného rozkazu si však žalobca zosplatnený zmluvný úrok, upomienku a zmluvné pokuty neuplatňuje. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca v návrhu uplatňuje vo výške 8,15 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. ku dňu 12.06.2012 (15.deň odo dňa odoslania výzvy k splateniu celého úveru) + 8 percentuálnych bodov. Úrok z omeškania bol stanovený takto: úrok z omeškania vo výške 201,46 eur z čiastky 1.161,23 eur od 12.06.2012 do 29.07.2014, t. j. do dňa vyhotovenia tohto návrhu. Žalobca eviduje voči žalovanému dlh v nasledovnej výške: istina vo výške 97,78 eur, úrok vo výške 186,91 eur, zosplatnenej istiny vo výške 839,23 eur, poplatku za vedenie účtu

vo výške 13,93 eur, poistenie Bill protection vo výške 21,28 eur, poplatku za možnosť zmeny splátky vo výške 2,10 eur. Dlh spolu 1.161,23 eur a ročného úroku z omeškania vo výške 201,46 eur.

Žalovaný s k žalobe nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami výpisom z obchodného registra žalobcu, Úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, úverovými zmluvnými podmienkami žalobcu, splátkovým kalendárom k úverovej zmluve, kartou klienta, oznámením žalobcu zo dňa 28.05.2012, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka 1/ zo dňa 15.08.2014 a oznámením o jeho výstupe na čl. 33, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka 2/ zo dňa 02.09.2014 a oznámením o jeho výstupe na čl. 42, vyjadrením žalobcu zo dňa 13.01.2015, zo dňa 12.01.2015, prehľadom úrokových sadzieb za úvery na č. 40 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobca ako spoločnosť a žalovaný ako klient uzavreli dňa 04.03.2011 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 1000 eur a žalovaný sa zaviazal tento úver splátiť v 48 mesačných splátkach vo výške 43,13 eur, pri úrokovej sadzbe 33,32 % ročne. Žalovaný podpisom úverovej zmluvy potvrdil, že je s týmito podmienkami oboznámený, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa Hlavy 1., § 1 a § 2 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“), tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“).

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 3 Hlavy 1. Úverových podmienok).

Podľa Hlavy 4. § 2 Úverových zmluvných podmienok, klient je povinný platiť úroky z poskytnutého úveru od doby, kedy spoločnosť poskytne klientovi úver, až do úplného vrátenia poskytnutého úveru s príslušenstvom.

Podľa Hlavy 5. § 1 Úverových zmluvných podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Klient je povinný hradíť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v úverovej zmluve. Klient súhlasí s tým že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, (ďalej iba splátka), ak z údajov v ÚZ nevyplýva inak.

Podľa Hlavy 5 § 7 Úverových zmluvných podmienok zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti ktoré vznikli z iného titulu ako ÚZ, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z ÚZ. Platba sa započíta v uvedenom poradí vždy na pohľadávku najskôr splatnú. Spoločnosť je oprávnená použiť platbu klienta na úhradu svojich pohľadávok aj v inom ako vyššie uvedenom poradí.

Podľa Hlavy 7. § 3 písm. a) Úverových zmluvných podmienok, klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, ak klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

Podľa Hlavy 7. § 6 Úverových zmluvných podmienok, v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených v § 3 tejto hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku. Ide o čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

V zmysle Hlavy 15. § 11 Úverových zmluvných podmienok, úverová zmluva, úverové podmienky a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Z výzvy žalobcu zo dňa 28.05.2012 vyplýva, že žalobca týmto písomným podaním vyzval žalovaného na okamžitú úhradu celej dlžnej sumy vo výške 1.311,48 eur z dôvodu omeškania.

Podľa splátkového kalendára vyplýva, že žalovaný uhradil žalobcovi spolu sumu 278,78 eur. Žalobca si úhrady zo strany žalovaného započítal na rôzne sankčné poplatky, poplatky za vedenie účtu, poistenie, za možnosť zmeny splátky.

Podľa ustanovenia § 1 ods.2 Zákona č. 258/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a), b) zákona č.250/2007 Z.z. účinného v čase uzavretie zmluvy spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1,2, 3,4 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1,2,3 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 ods 4 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 54ods. 1 ,23 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhorší svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 1000 eur. Žalobca vyplatil uvedené finančné prostriedky žalovanému a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 48 splátkach vo výške 43,13 eur pri úrokovej sadzbe 33,32 % ročne. Žalobca následne z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností zo strany žalovaného listom zo dňa 28.05.2012 žalovaného vyzval na okamžitú úhradu dlhu v lehote do 15 dní po odoslaní výzvy. Tým, že uplynula splatnosť aj poslednej splátky úveru žalobcovi vznikol nárok na zaplatenia celej jeho pohľadávky.

Z predložených listinných dokladov mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný v prospech žalobcu uhradil finančné prostriedky vo výške 278,78 eur. Sumu zaúčtoval na vyčíslené poplatky za poistenie, vedenie účtu a možnosť zmeny splátky, ako to vyplýva z platobnej histórie karty klienta v zmysle ustanovenia úverových podmienok, čl.19. Uvedené zmluvné dojednanie umožňovalo žalobcovi použiť splátku aj na iný účel ako na splatenie istiny, a to bez ohľadu na vôľu druhej zmluvnej strany, ktorá nemala nijakú možnosť túto zmluvnú podmienku ovplyvniť. To sa v predmetnej veci aj stalo. Uvedené ustanovenie zmluvy má za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázkach plnenia dlhu spotrebiteľa. Nevyváženosť iba podčiarkuje skutočnosť, že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa v niektorých prípadoch až nepredvídateľným. Spotrebiteľ má pritom oprávnený záujem na prednostnom splnení istiny. Takáto zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale až hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Ako uviedol Ústavný súd SR:

„Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Súd sa ďalej pri svojom rozhodovaní v danom prípade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil za obdobie 48 mesiacov pri sume 1000 eur je 33,32 % ročne ako to vyplynulo zo zmluvy. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v období marec 2011 činil úrok 10,53 % p.a. Z toho je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade bol v hrubom nepomere v porovnaní s úrokom poskytovaný bankami a niekoľko násobne prevyšoval úrok pri obdobných úveroch poskytovaných bankami v danom období.

Ako je to vyššie uvedené, medzi účastníkmi konania bol dohodnutý úrok za obdobie 48 mesiacov pri sume 1000 eur je 33,32 % ročne ako to vyplynulo zo zmluvy. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v období marec 2011 činil úrok 10,53 % p.a. Z toho je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade bol v hrubom nepomere v porovnaní s úrokom poskytovaný bankami v danom období a niekoľko násobne prevyšoval úrok pri podobných úveroch poskytovaných bankami v rovnakom období .

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov z úveru nad 10,53 % ročne za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Ako primerané súd určil úroky vo výške 10,53 % ročne, čo pri úvere 1000,- eur za obdobie od poskytnutia dňa 04.03.2011 do zosplatenia predstavuje sumu 86,25 eur (obdobná vec bola uvedená v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove v obdobnej veci zo dňa 28.9.2011 v konaní vedenom pod sp. zn. 3Co/3/2011).

Súd má za to, že žalovaný teda vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a výsledky vykonaného dokazovania mal podľa súdu žalobcovi uhradiť celkovo sumu 807,47 eur. Táto suma pozostáva z nesplatennej istiny 721,22 eur a sumy 86,25 eur ako úrokov. Suma 721,22 eur je úver po odrátaní úhrad ktoré súd započítal na istinu, t.j. 1000 eur úver - úhrady -278,78 eur, rozdiel je 721,22 eur. Súď zároveň priznal žalobcovi riadne úroky len vo výške 86,25 eur, ktoré vypočítal ako úroky vo výške 10,53% ročne zo sumy 1.000 eur za obdobie poskytnutia úveru, t.j. 04.03.2011 do zosplatenia 28.05.2012, podľa matematického prepočtu súdu. Od zosplatenia podľa súdu žalobca nárok na riadne úroky nemá. Súď je toho názoru, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. všetkých jeho splátok a od splatnosti je potom dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/1998). V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobilo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.

Žalovaný teda vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobcovi uhradiť celkom 807,47 eur pozostávajúcu zo sumy istiny 721,22 eur (1000 eur - úhrady zo strany žalovaného vo výške 278,78 eur) a úroky vo výške 86,25 eur. V tejto časti považoval súď nárok žalobcu z vyššie uvedených dôvodov za plne dôvodný a žalobe v tejto časti vyhovel.

Nakoľko postup žalobcu ohľadom započítania úhrad s poukazom na ust. hlavy 5 § 7 úverových zmluvných podmienok zo strany žalovaného na príslušenstvo istiny - poplatok za upomienku, považoval súd za rozpor z dobrými mravmi a neprijateľnú zmluvnú podmienku započítal celú uhradenú sumu na sumu istiny.

Zvyšok uplatnenej pohľadávky uvedenej žalobcom v žalobnom návrhu súd považoval za neopodstatnený a to ohľadom poplatkov za vedenie účtu, poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky.

Ohľadom žiadaných poplatkov súd považoval túto časť žaloby za nedôvodnú. Súd nepriznal nakoľko žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Čo sa týka poplatku za vedenie účtu tento mal byť podľa zmluvy zahrnutý s mesačnej splátke

Ohľadom žiadaného úroku súd poukazuje, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. všetkých jeho splátok a od splatnosti je potom dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/1998). V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobilo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.

Ohľadom sumy 39,52 eur ako poistenia Bill protection súd taktiež považoval žalobu za nedôvodnú. Žalobca súdu nepreukázal, že medzi účastníkmi bola uzavretá nejaká poisťovná zmluva pod bod 50. V texte úverovej zmluvy na prednej strane je uvedená kolónka poistenie výdavkov, text je zakomponovaný do textu samotnej úverovej zmluvy a úverových zmluvných podmienok. Z textu vyplýva, že žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť výberu " klient podpisom zmluvy súhlasí s tým, aby poisťovníkom poistený pre prípad...." . Súd takúto dohodu ohľadom poistenia vyhodnotil za neplatnú. Táto dohoda je zakomponovaná do textu samotnej úverovej zmluvy bez ohľadu na vôľu spotrebiteľa, táto časť je označená ako poistenie, je uvedená drobnými písmenami v porovnaní s ostatným textom zmluvy. Je tam kolónka, ktorú bola treba zaškrtnúť. Je preto otázne, či žalovaný ako spotrebiteľ mal takúto vôľu uzavrieť nejakú poisťovnú zmluvu a či vedel, že súbežne uzatvára ja nejakú zmluvu o poistení a či ju vôbec chcel uzavrieť. Je nanajvýš pravdepodobne, že chcel uzavrieť úverovú zmluvu, pretože si chcel požičať peniaze.

Občiansky zákonník v § 37 ods. 1 pozitívne vymedzuje podmienky, za ktorých sa právny úkon považuje za platný a tým aj účinný, teda je schopný vyvolať právne následky. Jedným z právnych následkov právneho úkonu, ktorý nebol urobený platne, je jeho neplatnosť a v tomto prípade ide o absolútne neplatný právny úkon. Samozrejmom požiadavkou právneho úkonu je aj danosť - existencia vôle. Ak niet vôle, niet ani právneho úkonu.

Právny úkon je urobený slobodne, ak k prejavu vôle nebol účastník prinútený určitými skutočnosťami, bez ktorých by k takémuto úkonu nedošlo. Vážnosť vôle je ďalšou náležitosťou právneho úkonu. Právny úkon je urobený vážne, ak vôľa smeruje naozaj k urobeniu právneho úkonu, t.j. ak bol právny úkon urobený spôsobom a za okolností, ktoré nevyvolávajú pochybnosti, že subjekt prejavujúci vôľu zamýšľal privodiť právne účinky, ktoré s takýmto prejavom vôle spájajú normy občianskeho práva. Ďalšou náležitosťou prejavu vôle je jeho určitosť. Určitosť sa musí týkať určenia účastníkov, ďalej podstatných zložiek obsahu právneho úkonu a predmetu, ktorého sa právny úkon týka. Prejav je neurčitý, ak sa neurčitosť nedá odstrániť ani výkladom. Ak je obsah právneho úkonu zachytený písomne, určitosť prejavu vôle je daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný. Nezrozumiteľnosť možno označiť za neurčitosť prejavu po výrazovej stránke. Zrozumiteľnosť vyjadruje kvalitu spôsobu prejavu vôle. Právny úkon je nezrozumiteľný, ak konajúci po jazykovej stránke nedosiahol v dôsledku vadného slovného či iného sprostredkovania jasné vyjadrenie vôle a objektívne vzaté ani výkladom právneho úkonu nemožno zistiť, čo chcel účastník prejsť. V danom prípade chýba aj táto náležitosť a to určitosť prejavu.

Ak ide o právny úkon, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma, musí byť určitost' prejavu vôle daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný. Nestačí, že účastníkovi právneho vzťahu je jasné, čo je predmetom zmluvy, ak nie je poznateľný z jej textu. Určitost' písomného prejavu vôle je objektívnou kategóriou a taký prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti o jeho obsahu ani u osôb, ktoré nie sú účastníkmi daného právneho vzťahu.

V danej právnej veci, vzhľadom na konanie žalobcu a postup, akým podľa jeho tvrdení mala byť zmluva o poistení uzatvorená, súd je toho názoru, že zo strany žalobcu nebol naplnený ani predpoklad určitosti prejavu vôle smerujúci k uzatvoreniu zmluvy o poistení. Žalovaný o tomto nemusel byť ani oboznámený. Zároveň je možné aj skonštatovať, že ide aj o neprijateľnú zmluvnú podmienku a zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach na škodu spotrebiteľa. Nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Navyše žalobca nijakým spôsobom, ohľadom výšky poistného svoj nárok nepreukázal, neuniesol v tomto smere dôkazné bremeno.

Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na účastníkovi konania. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“. Na základe dôvodov vyššie uvedených preto priznal žalobcovi len sumu 807,47 eur a zvyšok nároku z dôvodov vyššie uvedených zamietol ako nedôvodný.

Zo strany žalobcu z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností zo strany žalovaného sa žalovaný dostal do omeškania, listom zo dňa 28.05.2012 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a žalovaného vyzval na úhradu dlhu do 15 dní od odoslania výzvy. Do omeškania sa teda dostal dňa 12.06.2012. Žalobca žiadal úroky od 12.06.2012 jednak čiastočne vyčíslené do dňa 29.07.2014 a od tohto dňa bez vyčíslenia.

Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v ním požadovanej výške, čo je v súlade so zákonnou výškou zo sumy, ktorú žalobcovi priznal ako dôvodnú t.j. zo sumy 807,47 eur od 12.06.2012, odkedy ich vlastne žiadal do zaplatenia bez vyčíslenia pretože toto vyčíslenie považoval za nedôvodné. V tejto časti mal súd za to, že žalobca v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno, nie je zrejmé, aké úroky z omeškania si žalobca vypočítal z akej sumy a za aké obdobie. Navyše je zrejmé že ho žalobca počítal aj

zo sumy, ktorú súd považoval na nedôvodnú vzhľadom na nedôvodnosť započítania úhrad žalovaného žalobcom. Zvyšok nároku žalobcu na úroky z omeškania zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradíť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci súd návrhu vyhovel len sčasti. Po prepočte pomeru úspechu a neúspechu žalobca mal úspech vo výške 69 % a žalovaný vo výške 31 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného (69% - 31%), žalobcovi tak vznikol nárok na priznanie trov konania vo výške 38 % z jeho celkových trov konania.

Trovy konania u žalobcu pozostávajú zo zaplateného poplatku vo výške 69,50 eur, a z trov právneho zastúpenia.

Vzhľadom na pomerný úspech žalobcu súd podľa pomeru úspechu a neúspechu priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 38 % zo sumy súdneho poplatku, čo je vo výške 26,41 eur.

Trovy právneho zastúpenia u žalobcu pozostávajú z odmeny za jednotlivé úkony právnej služby vrátane platného režijného paušálu, tak ako boli vyčíslené právnym zástupcom žalobcu v návrhu na začatie konania.

Súd priznal právnemu zástupcovi žalobcu trovy právneho zastúpenia v sume podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto:

Tarifná odmena podľa § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky a to za nasledovné úkony :

- prevzatie a príprava zastupovania 61,41 eur

- účasť na pojednávaní dňa 16.02.2015..... 61,41 eur

Náhrada hotových výdavkov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál rok 2012) - 2 x 8,39 eur.

Spolu je to 139,60 eur.

Podľa §18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu. DPH z tejto sumy 139,60 eur je 27,92 eur, čo je spolu 167,52 eur.

V súvislosti súčasťou na pojednávaní dňa 16.02.2015 patrí právnomu zástupcovi cestovné a náhrada za stratu času v zmysle ust. §17 ods. 1, § 16 ods. 4 cit. vyhlášky.

Náhrada za stratu času je 283,36 eur, (13,89 eur za začatú polhodinu, (17 polhodín, 236,13 eur + DPH 47,23 eur)

Cestovné je nasledovné: základná náhrada 347 km x 2 x 0,183 eur je 127, eur + DPH 25,40 eur, t.j. 152,40 eur.

Spotreba PHM je 69,88 eur, (cesta na trase Trenčín.- Vranov n/T a späť, 694km, spotreba 7,8l/100 km, cena 1,291 eur za liter).

Spolu trovy právneho zastúpenia sú tak 673,16 eur.

Keďže žalobca bol vo veci úspešný len čiastočne má tak nárok len na pomernú náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 38 % čo zo sumy 673,08 eur je 255,80 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.